

Sygn. akt V KZ 10/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **A. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 marca 2017 r.

zażalenia obwinionej na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 24 stycznia 2017 r., V Ka [...]

odmawiające przyjęcia kasacji od wyroku tego Sądu

z dnia 26 października 2016 r., sygn. akt V Ka [...]

p o s t a n o w i ł:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i kwestię formalnych warunków
wniesienia kasacji przekazać do ponownego rozpoznania
w Sądzie Okręgowym w K.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Wydziału odmówił przyjęcia osobistej kasacji obwinionej A. M. – nie uwzględniając zarazem jej wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania tego środka – w wyniku stwierdzenia, że w postępowaniu w sprawach o wykroczenia strony nie są uprawnione do wniesienia kasacji, a ze skargą tą może wystąpić wyłącznie Prokurator Generalny lub Rzecznik Praw Obywatelskich (art. 110 § 1 k.p.s.w.).

W zażaleniu złożonym na przytaczane zarządzenie obwiniona podniosła szereg okoliczności związanych z przebiegiem zakończonego wobec niej postępowania i wniosła o przyznanie jej obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych w zażaleniu zarzutów, zarządzenie Przewodniczącego Wydziału odmawiające przyjęcia kasacji podlega uchyleniu, jako dotknięte tzw. bezwzględną przesłanką odwoławczą, wskazaną w art. 104 § 1 pkt. 1 w zw. z art. 16 § 1 k.p.s.w. zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

Z treści ostatniego z przytaczanych przepisów – mającego zastosowanie na podstawie art. 16 § 1 k.p.s.w. – wynika, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia zaskarżonego w trybie kasacji nie może orzekać co do tej kasacji. Powyższe oznacza nie tylko to, że sędzia ten nie może orzekać w przedmiocie samej merytorycznej zasadności skargi wniesionej od wskazanego orzeczenia, lecz również i to, że jest on wyłączony od wydawania wszelkich rozstrzygnięć „co do tej kasacji”, a zatem ich tych, które dotyczą warunków jej dopuszczalności i których skutkiem jest zablokowanie możliwości jej rozpoznania. Stanowisko takie nie budzi kontrowersji i znajduje wyraz w ugruntowanej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego. Żadnej wątpliwości nie budzi, że decyzja odmawiająca przyjęcia kasacji należy wprost do kategorii rozstrzygnięć orzekających „co do kasacji”.

W sprawie niniejszej zarządzenie odmawiające przyjęcia kasacji A. M. wydał Przewodniczący Wydziału, który wydał zaskarżony osobistą skargą wyrok. Zarządzenie to zostało zatem wydane przez sędziego, który – w myśl przepisu art. 40 § 3 k.p.k. – był wyłączony od orzekania (art. 104 § 1 pkt. 1 k.p.s.w.).

Z tych zatem względów, Sąd Najwyższy zobligowany był do uchylenia zaskarżonego zarządzenia bez badania wpływu stwierdzonego uchybienia na jego treść, celem ponowienia czynności zbadania warunków dopuszczalności kasacji z wyeliminowaniem wskazanej wady prawnej postępowania.